

արժանան հը ցնցէր: Եղիոյ սարսափահար հը
փախչէր, աջ ու ձախ, առանց որոշ ուղղու-
թեան... Փոթորիկն ու որոտը հը հալածէին
զինքը... Եւ փոթորիկն մէջն էր Աստուած...:
Յիշեց՝ յանկարծ Չատկի Ճրագալոյցի քարոյը՝
զիւղի տէրտէրին պատմածները... Աղամ - Ե-
ւայի մեղանչումը... Եւ «Դրախտէն դո՛ւրս»
պատգամը աստուածային: Եւ կարծես, այս
անգամ ալ փոթորիկն մէջ Աստուած էր որ կու-
գար այս երկրորդ Աղամ - Եւան պատժելու,
Դրախտիէն դո՛ւրս վտարելու:

Ու հը փախչէ՛ր ան, իրմէ աւելի արագ
սուրացող եւ ալլալլած Մայեօմը մէկ կողմ
հրելով, իբրեւ պատճառը բոլոր դժբախտու-

թեանց... հը փախչէ՛ր ... այսահարի մը
պէս...: Մեղա՛յ, Տէ՛ր, մեղա՛յ...:

Մինչ քամիի միջոցով չոր սաղարթներէ
կազմուած խզլիկի սիւնը՝ մերթ իր ետեւէն,
մերթ իր քովերէն, մերթ առջեւէն կուգար ու
կ'անցնէր, որոտման ձայներով եւ կուգար
զարնուելու հաստարուն կաղնիներու եւ մայ-
րիներու կաղմած պատնէշին վրայ... այդ ա-
հագողու բախումի ձայնէն աւելի սառակացնե-
լով Եղիոյի ահարեկ փախուստը Դրախտիի
սահմանէն դո՛ւրս...:

Մեղա՛յ ... Տէ՛ր... մեղա՛յ...:

ՌՇՏՈՒՆԻ

Հալէպ

ԱՅՆ ՀԵՌՈՒ ՀԵՌԱՒՈՐԻՆ

Ի՞նչ անուն տամ քեզ աշխարհումը այս,
Որ ամէն մի սիրտ ըզգայ ու ապրի
Այնպէս՝ ինչպէս որ եղել ես ու կաս,
Սահմաններէն դուրս Մարդու երազի:

- Ոչ աղջիկ ես դու, ոչ փառքի ցամբայ,
Ոչ էլ, աշխարհիկ մի վեհ ըզգացում,
Բայց շունչըդ արդէն շարժում է հիմա
Հասկերն՝ իմ հոգու հոսանքով հասուն:

ՈԶԻՆԶԸ

Կորցրել է մէկ ինչ որ բան,
Ման է գալիս որ գտնի,
Չեռփին՝ նրբագ մոգական
Սրտում՝ ցաւը կորուստի...:

... Բայց այդ ի՞նչ է, արդեօք ի՞նչ,
Հարցնում, անցնում եմ բոլոր.
Պատասխանում է - ՈԶԻՆԶ
Ու որոնում նորից նոր...:

ՈՍՏԱՆԻԿ

Փարիզ